

ODBORNÝ POSUDEK

Výsadba stromů v DPS Sokolnice – II. etapa

Účel zpracování:

Podklad pro žádost o dotaci z Národního programu Životního prostředí , program Stromy

Objednatel:	Domov pro seniory Sokolnice, příspěvková organizace Zámecká 6 664 52 Sokolnice IČ: 00282596
Zpracovatel:	Alumbrado s.r.o. Bc. Martin Rousek Sídlo: Rašínova 103/2, 602 00 Brno Pracoviště: Pražákova 1000/60, 619 00 Brno IČ: 29194911
Název akce:	Odborný posudek – Výsadba stromů v DPS Sokolnice – II. etapa
Lokalizace:	Obec Sokolnice
Datum zpracování:	10. 11. 2021

Alumbrado

Obsah:

- 1. Úvod**
- 2. Popis zájmové oblasti**
- 3. Současný stav**
- 4. Návrh nové výsadby**
- 5. Metodika výsadby**
- 6. Následná péče**
- 7. Závěr**
- 8. Rozpočet**
- 9. Přílohy**
- 10. Fotogalerie**

1. Úvod

Hlavním cílem tohoto projektu je výsadba nových listnatých stromů do volných ploch, vzniklých po odstranění původně vysazených a již odumřelých a odstraněných stromů v zámecké zahradě. Dále pak zvýraznění původní zámecké cesty do přilehlé obory, olemováním alejovými stromy.

Vznik tohoto objektu se datuje do roku 1560, kdy namísto zničené tvrze z 2.poloviny 14.století byla postavena nová renesanční tvrz. Další přestavba proběhla v 50.letech 18.století, kdy dosavadní tvrz byla přestavěna na jednoduchý dvoupodlažní barokní zámek s kaplí, zdobenou freskou Josefa Sterna. Zámek měl podobu městského domu, který byl doplněn jednoposchoďovým křídlem a byty úřednictva. Při západní straně zámku byl vybudován ovocný sad a bažantnice. V roce 1848 byl zámek znovu přebudován na renesanční sídlo. Stavební činnost na zámku probíhala asi ve třech etapách. Na konci 17.století, v polovině 18.století a v 19.století. Po skončení 2.světové války sloužil zámek jako ubytování pro běžence. Od roku 1950 sloužil zámek nejprve jako Domov odpočinku a později jako domov důchodců. Od tohoto data až do roku 1990 byly udržovací práce na zámku i zámeckém parku omezeny na minimum. Stavební činnost na obnově zámku byla znovu zahájena v roce 1992. Byla postavena ČOV, proběhla rekonstrukce pokojů, prádelny, mandlovny, provedena oprava krovů a střechy, oprava fasády, oprava nádvoří a oprava zámeckého parku, zejména jeho komunikací a zatravnění ploch. Dále probíhají běžné údržbářské práce. Domov pro seniory je umístěn v památkově chráněném objektu.

2. Popis zájmové oblasti

Jihomoravská obec Sokolnice 15 km jihozápadně od města Brna. Zájmové území, zámecký park v Sokolnici leží v intravilánu (katastru) obce Sokolnice, a to v její severní části. Zámecký park obklopuje budovu novogotického zámku s kaplí. Ze strany západní a jižní hraničí se zastavěnými pozemky obce, ze strany severní a východní navazují lesní pozemky s oborou (bažantnice) ve správě Mendlovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně. Parkem a bažantnicí protéká Zlatý potok. V okolní zemědělské krajině dominují intenzivně obhospodařované pozemky.

Park leží v jednom z nejteplejších území jižní Moravy v nadmořské výšce okolo 220 m n.m. Tato oblast spadá z lesnicko-typologického hodnocení do dubového vegetačního stupně, v mírně zvlněné polosuché krajině s průměrnou roční teplotou nad 8°C a srážkami pod 600 mm. Nejčastější původní dřevinou je dub letní a zimní s příměsí habru obecného. Podrost je tvořen bohatým bylinným a keřovým patrem.

Z hlediska půdních druhů se jedná o hlinité středně těžké půdy, z hlediska půdního typu pak o černozem.

2.1.: Popis dotčených pozemků a vlastnické vztahy

Číslo parcely:	376/1
LV:	136
Výměra:	39 830 m ²
Způsob využití:	zeleň
Druh pozemku:	ostatní plocha
Vlastnické právo:	Jihomoravský kraj Žerotínovo náměstí 449/3 602 00 Brno – Veveří

Hospodaření se svěřeným majetkem:

Domov pro seniory, příspěvková organizace
Zámecká 57
664 52 Sokolnice

Způsob ochrany nemovitosti: nemovitá kulturní památka

Číslo parcely: 377/1
LV: 136
Výměra: 9 053 m²
Způsob využití: zeleň
Druh pozemku: ostatní plocha
Vlastnické právo: Jihomoravský kraj
Žerotínovo náměstí 449/3
602 00 Brno – Veveří

Hospodaření se svěřeným majetkem:

Domov pro seniory, příspěvková organizace
Zámecká 57
664 52 Sokolnice

Způsob ochrany nemovitosti: nemovitá kulturní památka

Číslo parcely: 384/1
LV: 136
Výměra: 6 628 m²
Způsob využití: zeleň
Druh pozemku: zahrada
Vlastnické právo: Jihomoravský kraj
Žerotínovo náměstí 449/3
602 00 Brno – Veveří

Hospodaření se svěřeným majetkem:

Domov pro seniory, příspěvková organizace
Zámecká 57
664 52 Sokolnice

Způsob ochrany nemovitosti: nemovitá kulturní památka

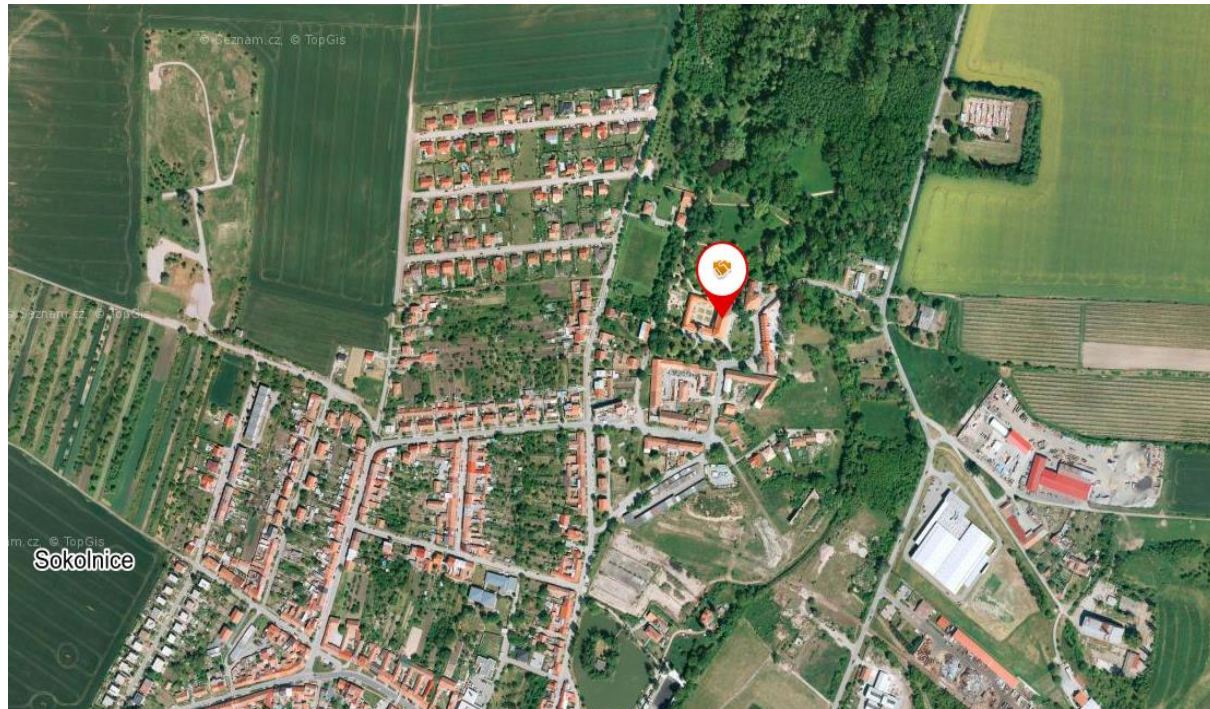
Číslo parcely: 381
LV: 136
Výměra: 2 342 m²
Způsob využití: zeleň
Druh pozemku: zahrada
Vlastnické právo: Jihomoravský kraj
Žerotínovo náměstí 449/3
602 00 Brno – Veveří

Hospodaření se svěřeným majetkem:

Domov pro seniory, příspěvková organizace
Zámecká 57
664 52 Sokolnice

Způsob ochrany nemovitosti: nemovitá kulturní památka

Obr. 1: Celková situace

3. Současný stav

Vzhledem k výše zmíněné skutečnosti, že barokní zámek včetně zámeckého parku byl postupně budován od poloviny 18. století, lze nadále objektivně usuzovat, že některé stromy jsou i téměř 200 let staré. Stejně jako v každé uměle vytvářené zeleni, i zde docházelo v minulosti k průběžné obnově stromů a postupné introdukci nepůvodních druhů dřevin. Nejstarší dřeviny v zámeckém parku se zachovaly v podobě cenných exemplářů, vyhlášených za „památné stromy“. Jedná se o dva jedince druhu Platan javorolistý (*Platanus acerifolia*) a jednoho jedince druhu Buk lesní (*Fagus silvatica*). Mezi další významné stromy dále patří několik dalších jedinců druhu Platan javorolistý, Dub letní (*Quercus robur*) a Jerlín japonský (*Sophora japonica*). Z významných exemplářů jehličnatých dřevin lze uvést Jedli ojíňnou (*Abies concolor*) a Douglasku tisolistou (*Pseudotsuga menziesii*), tyto jedinci jsou však k současnému datu navrženi k odstranění, z důvodu defoliace podstatné části asimilačního aparátu a značného poškození kmene dřevokaznými houbami.

Podrobná inventarizace dřevin s uvedením názvu, vědeckého názvu, obvodu kmene ve výšce 120 cm nad zemí a posouzení další růstové perspektivy je uvedena v tabulce č.1.

Níže je přiložen letecký snímek aktuálního stavu zájmové parcely a na ní navazující sousední pozemky. Modrou barvou je na snímku zobrazena původní kočárová cesta ze zámku do přilehlé, výše zmíněné, původně zámecké obory.

Obr.č. 2: Letecký snímek zájmové lokality.

Tabulka č. 1: Inventarizace současného stavu stromů.

Evid. číslo	Název	Vědecký název	Obvod kmene ve 120 cm	Zdravotní stav
1.	Douglaska tisolistá	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	163	prosychající koruna
2.	Borovice vejmutovka	<i>Pinus strobus</i>	69	perspektivní
3.	Borovice vejmutovka	<i>Pinus strobus</i>	67	perspektivní
4.	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	203	hniloba kmene
5.	Jedle ojíňená	<i>Abies concolor</i>	118	prosychající koruna
6.	Javor babyka	<i>Acer campastre</i>	153	hniloba kmene
7.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	49	perspektivní
8.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	145	hniloba kmene
9.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	181	hniloba kmene
10.	Jalovec viržinský	<i>Juniperus virginiana</i>	85	perspektivní
11.	Javor babyka	<i>Acer campastre</i>	131	hniloba kmene
12.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	132	perspektivní
13.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	145	perspektivní
14.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	146	hniloba kmene
15.	Javor babyka	<i>Acer campastre</i>	75	perspektivní
16.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	103	perspektivní
17.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	159	hniloba kmene
18.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	146	perspektivní
19.	Javor babyka	<i>Acer campastre</i>	74	perspektivní
20.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	121	perspektivní
21.	Javor babyka	<i>Acer campastre</i>	71	perspektivní
22.	Jírovec maďal	<i>Aesculus hyppocastanum</i>	24	perspektivní
23.	Lípa malolistá	<i>Tilia cordata</i>	135	perspektivní
24.	Dřezovec trojtrný	<i>Gleditsia triacantos</i>	220	perspektivní

25.	Jírovec maďal	<i>Aesculus hyppocastanum</i>	198	perspektivní
26.	Jírovec maďal	<i>Aesculus hyppocastanum</i>	199	perspektivní
27.	Douglaska tisolistá	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	131	odumírající jedinec
28.	Dřezovec trojtrnný	<i>Gleditsia triacantos</i>	59	perspektivní
29.	Borovice vejmutovka	<i>Pinus strobus</i>	64	prosychající koruna
30.	Jedle ojíňená	<i>Abies concolor</i>	134	odumírající jedinec
31.	Cedr atlantský	<i>Cedrus atlantica</i>	67	perspektivní
32.	Cedr atlantský	<i>Cedrus atlantica</i>	66	perspektivní
33.	Jinan dvoulaločný	<i>Ginko biloba</i>	28	perspektivní
34.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	139	odumírající jedinec
35.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	139	odumírající jedinec
36.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	162	odumírající jedinec
37.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	151	odumírající jedinec
38.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	159	odumírající jedinec
39.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	139	odumírající jedinec
40.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	131	odumírající jedinec
41.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	161	odumírající jedinec
42.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	215	odumírající jedinec
43.	Zerav východní	<i>Thuja orientalis</i>	39	perspektivní

44.	Douglaska tisolistá	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	66	potlačená
45.	Lípa velkolistá	<i>Tilia platyphyllos</i>	146	perspektivní
46.	Lípa velkolistá	<i>Tilia platyphyllos</i>	139	perspektivní
47.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	212	hniloba kmene
48.	Jedle ojiněná	<i>Abies concolor</i>	78	potlačená
49.	Douglaska tisolistá	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	69	potlačená
50.	Lípa malolistá	<i>Tilia cordata</i>	178	perspektivní
51.	Ořešák vlašský	<i>Juglans regia</i>	42	perspektivní
52.	Ořešák vlašský	<i>Juglans regia</i>	49	perspektivní
53.	Ořešák vlašský	<i>Juglans regia</i>	89	perspektivní
54.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	263	perspektivní
55.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	238	perspektivní
56.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	53	perspektivní
57.	Ořešák vlašský	<i>Juglans regia</i>	91	perspektivní
58.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	158	hniloba kmene
59.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	146	hniloba kmene
60.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	142	perspektivní
61.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	159	perspektivní
62.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	139	perspektivní
63.	Borovice lesní	<i>Pinus silvestris</i>	171	perspektivní
64.	Lípa velkolistá	<i>Tilia platyphyllos</i>	59	perspektivní
65.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	44	perspektivní
66.	Jírovec maďal	<i>Aesculus hypocaustanum</i>	26	perspektivní
67.	Jírovec maďal	<i>Aesculus hypocaustanum</i>	49	perspektivní
68.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	78	perspektivní
69.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	131	perspektivní
70.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	93	perspektivní
71.	Líška turecká	<i>Corylus colurna</i>	42	perspektivní
72.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	59	perspektivní

73.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	49	perspektivní
74.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	51	perspektivní
75.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	48	perspektivní
76.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	53	perspektivní
77.	Buk lesní	<i>Fagus silvatica</i>	44	perspektivní
78.	Katalpa trubačovitá	<i>Catalpa bignonioides</i>	66	perspektivní
79.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	86	perspektivní
80.	Katalpa trubačovitá	<i>Catalpa bignonioides</i>	114	perspektivní
81.	Kaštanovník setý	<i>Castanea sativa</i>	22	perspektivní
82.	Kaštanovník setý	<i>Castanea sativa</i>	31	perspektivní
83.	Lípa velkolistá	<i>Tilia platyphyllos</i>	279	hniloba kmene
84.	Dřezovec trojtrnný	<i>Gleditsia triacantos</i>	49	perspektivní
85.	Dřezovec trojtrnný	<i>Gleditsia triacantos</i>	36	perspektivní
86.	Javor babyka	<i>Acer campastre</i>	111	perspektivní
87.	Jerlín japonský	<i>Sophora japonica</i>	211	perspektivní
88.	Jerlín japonský	<i>Sophora japonica</i>	29	perspektivní
89.	Buk lesní	<i>Fagus silvatica</i>	59	perspektivní
90.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	86	perspektivní
91.	Douglaska tisolistá	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	37	potlačená
92.	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	92	prosychající koruna
93.	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	122	prosychající koruna
94.	Javor jasanolistý	<i>Acer negundo</i>	132	perspektivní
95.	Javor jasanolistý	<i>Acer negundo</i>	109	perspektivní
96.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	32	perspektivní
97.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	141	perspektivní
98.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	25	perspektivní
99.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	25	perspektivní
100.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	159	perspektivní
101.	Jilm ladní	<i>Ulmus laevis</i>	88	perspektivní
102.	Zerav západní	<i>Thuja occidentalis</i>	89	perspektivní

103.	Jírovec maďal	<i>Aesculus hyppocastanum</i>	289	hniloba kmene
104.	Javor jasanolistý	<i>Acer negundo</i>	94	perspektivní
105.	Javor jasanolistý	<i>Acer negundo</i>	137	perspektivní
106.	Javor jasanolistý	<i>Acer negundo</i>	135	perspektivní
107.	Jírovec maďal	<i>Aesculus hyppocastanum</i>	265	hniloba kmene
108.	Javor jasanolistý	<i>Acer negundo</i>	164	perspektivní
109.	Javor babyka	<i>Acer campastre</i>	138	perspektivní
110.	Topol černý	<i>Populus nigra</i>	166	perspektivní
111.	Javor babyka	<i>Acer campastre</i>	244	perspektivní
112.	Katalpa trubačovitá	<i>Catalpa bignonioides</i>	139	perspektivní
113.	Javor babyka	<i>Acer campastre</i>	135	perspektivní
114.	Jírovec maďal	<i>Aesculus hyppocastanum</i>	26	perspektivní
115.	Jírovec maďal	<i>Aesculus hyppocastanum</i>	35	perspektivní
116.	Jírovec maďal	<i>Aesculus hyppocastanum</i>	28	perspektivní
117.	Javor klen	<i>Acer platanooides</i>	144	perspektivní
118.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	133	perspektivní
119.	Douglaska tisolistá	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	39	perspektivní
120.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	59	perspektivní
121.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	53	perspektivní
122.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	67	perspektivní
123.	Líska turecká	<i>Corylus colurna</i>	55	perspektivní
124.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	146	perspektivní
125.	Lípa velkolistá	<i>Tilia platyphyllos</i>	243	hniloba kmene
126.	Lípa malolistá	<i>Tilia cordata</i>	41	perspektivní
127.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	101	
128.	Jírovec maďal	<i>Aesculus hyppocastanum</i>	24	perspektivní

129.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	52	perspektivní
130.	Dub letní	<i>Quercus robur</i>	239	perspektivní
131.	Dub letní	<i>Quercus robur</i>	280	perspektivní
132.	Dub letní	<i>Quercus robur</i>	335	hniloba kmene
133.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	49	perspektivní
134.	Trnovník bílý	<i>Robinia pseudoacacia</i>	46	perspektivní
135.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	91	perspektivní
136.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	108	perspektivní
137.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	145	perspektivní
138.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	91	perspektivní
139.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	112	perspektivní
140.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	106	perspektivní
141.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	88	perspektivní
142.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	172	hniloba kmene
143.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	148	perspektivní
144.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	147	perspektivní
145.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	163	perspektivní
146.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	139	perspektivní
147.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	144	perspektivní
148.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	105	perspektivní
149.	Javor klen	<i>Acer platanoides</i>	101	perspektivní
150.	Javor babyka	<i>Acer campastre</i>	108	perspektivní
151.	Jilm ladní	<i>Ulmus laevis</i>	211	perspektivní
152.	Jírovec maďal	<i>Aesculus hyppocastanum</i>	78	perspektivní
153.	Střemcha obecná	<i>Padus avium</i>	39	perspektivní
154.	Střemcha obecná	<i>Padus avium</i>	35	perspektivní
155.	Lípa velkolistá	<i>Tilia platyphyllos</i>	121	perspektivní
156.	Javor babyka	<i>Acer campastre</i>	49	perspektivní
157.	Javor jasanolistý	<i>Acer negundo</i>	128	perspektivní
158.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	28	perspektivní
159.	Olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>	79	perspektivní
160.	Olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>	76	perspektivní

161.	Olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>	88	perspektivní
162.	Olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>	97	perspektivní
163.	Platan javorolistý	<i>Platanus acerifolia</i>	409	památný
164.	Platan javorolistý	<i>Platanus acerifolia</i>	365	památný
165.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	152	perspektivní
166.	Jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	139	perspektivní
167.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	144	perspektivní
168.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	66	perspektivní
169.	Javor mléč	<i>Acer pseudoplatanus</i>	58	perspektivní

4. Návrh nové výsadby

Vzhledem k výše uvedeným geografickým a klimatickým podmínkám jsou k výsadbě navrhovány druhy pouze listnatých dřevin, původních druhů s optimálními ekologickými nároky na dané prostředí. Dále bylo nutné přihlédnout k dlouhodobé perspektivě a dlouhodobé trvalé udržitelnosti, vitality a provozní bezpečnosti stromů. Nadále bylo nutné zohlednit předpokládané růstové nároky a maximální možné růstové dimenze jednotlivých druhů dřevin (vzhledem k inženýrským sítím, veřejným chodníkům a stávajícím, případně plánovaným výstavbám). Je nutno předpokládat, že kořenové partie mohou dorůst i více, než 1,5 násobek předpokládané korunové plochy daného jedince. V případě nedodržení této skutečnosti by mohlo dojít k narušení a možného ohrožení inženýrských sítí, veřejných chodníků a prostranství, případně budov, činností zvětšování objemu kořenového systému stromů.

Výsadba je navržena tak, že žádný nově vysazovaný strom nebude umístěn blíže než 5 m od hranice zájmového pozemku, vzhledem k sousedním vlastníkům (neplatí v rámci řešených pozemků ve vlastnictví obce, mezi sebou), čímž je jednoznačně splněno znění Občanského zákoníku 89/2012, paragraf 1017, který říká, že výsadba stromů v blízkosti hranice pozemku je minimálně 3 m.

4.1. Navrhované druhy nové výsadby a jejich charakteristika

Dub letní (*Quercus robur*)

Vzhled: až 30 – 40 m vysoký listnáč se zpravidla rovným, až do koruny probíhajícím kmenem a se širokou, uzavřenou a pravidelně větvenou korunou.

Letorosty: větévky letorostů jsou lysé.

Listy: střídavé, s 1 cm dlouhým řapíkem. Čepel obvejčitá až eliptická, 6 – 16 cm dlouhá, peřenolaločná, s 6 – 8 páry tupých, zřídka poněkud zašpičatělých laloků.

Květy: (V), rozvíjejí se současně s rašením listů, jednodomé, samčí v mnohokvětých, chabě vysutých, žlutozelených jehnědách, samičí po 1 – 6 hustě nahloučené, přisedlé, malé a nenápadné, s třemi červenavými bliznami.

Plody: (IX, X), nažky (žaludy) po 1 – 6 přisedlé v krátkém hroznu, válcovité, 2 – 3 cm dlouhé.

Kůra: šedozelená, hladká, slabě lesklá, později borka šedohnědá, tlustá, hluboce podélně brázditá.

Rozšíření: Evropa, Kavkaz.

Stanoviště: listnaté lesy v nížinách a v dolním horském stupni. Na vlhkých a svěžích půdách. Je to hluboko kořenující, světlo milný strom.

Javor klen (*Acer pseudoplatanus*)

Vzhled: až 35 m vysoký listnatý strom s hustou, bohatě větvitou, kulovitou korunou.

Listy: vstřícné, dlanitě laločnaté, různě velké, řapík až 17 cm dlouhý, při nalomení mléčící, čepel 8-17 cm dlouhá, 10-20 cm široká, s 5-7 dlouze zašpičatělými, zubatými laloky, se zaokrouhlenými zářezy, po obou stranách slabě lesklá, světle zelená, kromě rozvětvení žilek na rubu lysá, listy na podzim žluté až červenožluté.

Květy: (IV, V), rozkvétají před rašením listů. Tvoří přímé, mnohokvěté chocholičnaté laty, jednotlivé květy jsou oboupohlavné nebo jednopohlavné, 5četné, volnoplátéčné, žlutozelené

Plody: IX, X), křídlaté dvounažky s dvěma plochými semennými pouzdry se dvěma křídly, 4-5 cm dlouhými.

Kůra: zprvu světle šedá, hladká, později borka tmavě šedá až načernalá, hustě podélně brázditá.

Rozšíření: pohoří ve střední, jižní a jihovýchodní Evropě.

Stanoviště: často v horském bukovém stupni smíšených lesů.

Ekologické nároky: jedná se o polostinný, hluboko kořenící strom, prosperující na svěžích a vlhkých půdách, bohatých na živiny a na volných hlinitých půdách.

Jeřáb břek (*Sorbus torminalis*)

Vzhled: Strom vyrůstá do výšky 5-15 metrů, někdy až 25 m, výjimečně 30 m. Průměr kmenu může dosáhnout až 1,3 metru. Dožívá se 100-150 let, výjimečně až 300 let.

Listy: Peřenoklané až peřenodílné listy mají špičaté laloky a dosahují délky 6 až 14 centimetrů; mladé listy jsou na svrchní straně chlupaté. Na podzim získávají bronzové, žlutočervené až zářivě červené zbarvení.

Květy: Bílé pětičetné květy o průměru 10 až 15 milimetrů vytvářejí řídké laty o velikosti 5 až 12 centimetrů, objevují se v květnu. Květy jsou oboupohlavné, opylované hmyzem.

Plody: Plodem je kulovitá či kulovitě vejcovitá malvice o velikosti 1 až 1,5 cm, dozrávající na podzim. Plody jsou po dozrání hnědé a tečkované, v přezrálém stavu jsou jedlé (v přiměřeném množství, pokud nejsou hořké) a chutí připomínají datle.

Kůra: Borka je šedavá, zpočátku hladká, u starších jedinců se odlupuje v přibližně čtvercových dílech; po odpadnutí se objevuje hnědavé zbarvení kmene.

Rozšíření: Je rozšířen ve větší části Evropy od Anglie a Walesu po jižní Skandinávii a Polsko. Poměrně častý je také např. ve Francii, v Německu a Rakousku. Dále se vyskytuje v severozápadní Africe, jihozápadní Asii, v pohoří Alborz a na Kavkaze. V Česku a na Slovensku se objevuje jako lesní příměs v termofytiku a teplejších oblastech mezofytika.

Stanoviště: Jeřáb břek se objevuje jako součást teplomilných doubrav a sušších dubohabřin, vyskytuje se také ve vápnomilných bučinách a v lesních pláštích, nejčastěji na suchých, skeletovitých půdách. Vzhledem ke své malé konkurenční schopnosti roste jen jako vtroušená dřevina, která nevytváří souvislé porosty.

Habr obecný (*Carpinus betulus*)

Vzhled: až 25 m vysoký listnatý strom s hustou, bohatě větvitou, kulovitou korunou.

Listy: střídavé, dvouřadé, řapík 5 až 15 mm dlouhý, čepel nápadně zřasená, eliptická, na bázi zaokrouhlená až slabě srdčitá 5 až 11 cm dlouhá, dvojitě pilovitá, na líci tmavě

zelená, lysá, na rubu světlejší, v rozvidlení silně vyniklých žilek chlupatá. Postranní žilky ke kraji nevětvené.

Květy: (V, VI), vykvétají současně s rašením listů, jsou jednodommé. Plody jsou zploštělé, vejčité, jednosemenné, tvrdé, podélně rýhované, 5 až 10 mm dlouhé, zprvu zelené, později hnědé. Kůra je hladká, šedá, s podélnými zduřeninami a brázdami.

Rozšíření: Evropa, Malá Asie, Kavkaz, severní Írán.

Ekologické nároky: nížiny s teplým létem, dává přednost půdám svěžím až vlhkým, živným, zásaditým, hlubokým

Jabloň domácí (*Malus domestica*)

Vzhled: Jabloně jsou opadavé stromy nebo keře, obvykle s mohutným kořenovým systémem založeným na silném křulovém kořeni a široce větvených postranních kořenech, které až o polovinu přesahují obvod koruny. Kůra je v mládí hnědá až hnědočervená, ve stáří tvoří naředlou borku odlupující se v šupinách. Postranní větévky (brachyblasty) jsou u některých druhů v mládí zakončeny ostrými kolci.

Listy: jsou jednoduché, střídavé, obvykle celistvé, u některých druhů ale i peřenolaločnaté až peřenoklané, na bázi řapíku s opadavými čárkovitými palisty.

Květy: jabloně jsou uspořádány v chudých chocholících, jsou pětičetné, oboupohlavné, s kalichem, který vytváří češuli, a narůžovělými, bílými nebo červenými korunními plátky. U některých druhů výrazně voní. Opylovány jsou hmyzem, kterému nabízejí hojnost výživného pylu a dobře cukernatého nektaru. Jabloně jsou cizosprašné stromy, s čímž je třeba počítat při pěstování. Je převážně diploidní se základním chromozomovým číslem $x=17$, pěstované odrůdy jsou obvykle polyploidy.

Plod: je jablko – malvice různého tvaru (kulovitého, zploštělého, vejčitého, hruškovitého), velikosti a barvy (zelené, žluté, červené, oranžové či purpurové), s asi 5–12 semeny v jádřinci, dozrávající v přírodních podmínkách v období srpna až září. Jeho dužina je obvykle bez sklereid. U některých druhů jsou na horní části jablka zachovalé zbytky kališních lístků, u jiných nikoli. Ve zralosti zpravidla opadávají, zejména u drobnoplodých druhů ale zůstávají na stromě i dlouho do zimy.

Ekologické nároky: Jabloně se přirozeně vyskytují v mírném pásu severní polokoule, a to především v Eurasii, několik druhů též v Severní Americe. Na jižní polokouli jsou pouze pěstovány. Nejvíce druhů (25, z toho 15 endemických) roste v Číně. Jednotlivé druhy obvykle vyrůstají na otevřených prostranstvích, v křovinách, světlých lesích a na jejich okrajích, též kolem vodních toků a cest, a to prakticky od nížin do hor; svědčí jim dostatek slunečního světla a hlubší, čerstvě vlhké a dobře propustné půdy. V české přírodě se jako původní druh nehojně vyskytuje jabloň lesní (*Malus sylvestris*), která se na mnoha svých stanovištích kříží se zplanělými jedinci jabloně domácí a je považována za ohrožený druh. Příležitostně zde zplaňují také některé pěstované okrasné druhy, například jabloň hnědá (*Malus fusca*).

Švestka domácí (*Prunus domestica*)

Vzhled: Jedná se o strom nebo keř, který je až 10 m vysoký. Korunu má obvykle vejcovitou a bohatě větvenou. Kmen má hnědošedou, matnou borku, která je podélně mírně rozpraskaná. Letorosty jsou chlupaté až olysalé. Mladé jsou zelené a ze začátku mírně chlupaté. Starší větévky jsou lysé a mají fialově hnědou až černohnědou barvu. Někdy mají též kolce. Pupeny většinou nabývají kuželovitého tvaru, jsou špičaté, jejich šupiny mají tmavohnědou až fialově hnědou barvu.

Listy: rostou střídavě nebo nahloučené na brachyblastech. Čepel je obvejčitá až podlouhle vejčitá či dokonce eliptická. Její délka se pohybuje v rozmezí 2–10 cm, nejčastěji je však rozmezí 4–8 cm. Šířka čepele je 1,5–5 cm. Vrchol je často tupě špičatý až tupý, na bázi je klínovitě zúžený a okraje jsou jemně vroubené nebo pilovitě zubaté. Svrchní strana je šedozelená až tmavozelená, lysá či slabě chlupatá. Na spodní straně je světlejší a krátce chlupatá až olysalá. Řapík je 1–2 cm dlouhý a s 1 až 2 žlázkami nebo výjimečně bez nich.

Květy: obvykle vyrůstají po 1 až po 3, nejčastěji však po 2, jsou zelenavé a v průměru měří 1,5–2,5 cm. Vykvétají ve stejnou dobu, kdy raší listy. Květní stopka je dost krátká, 0,5–1,5 až 2 cm dlouhá. Kališní lístky jsou 2,5–5 mm dlouhé, vejčité a slabě chlupaté. Korunní lístky jsou obvejčité až eliptické s délkou od 7 do 15 mm, široké 3–8 mm a krátce nehetnaté. Doba kvetení je od dubna do května.

Plod: je většinou podlouhlý až široce vejcovitý, 2–5 cm dlouhý, někdy i elipsoidní a výjimečně nabývá kulovitého tvaru. Barva je tmavomodrá, fialovomodrá až modročerná či načervenalá. Má výraznou aromatickou vůni, je objemný s podélnou rýhou, dužnatý a šťavnatý. Pecka je elipsovitá, na vrcholu špičatá, na bázi zaoblená a bočně zploštělá. Má hnědou až červenohnědou barvu.

Ekologické nároky: Švestka domácí je pěstována v sadech a zahradách v celé ČR. Nejvíce plodí v teplejších oblastech v nadmořské výšce mezi 300–500 m, s ročními srážkami okolo 500–700 mm ročně a na nepříliš živinami bohatých a středně těžkých půdách. Špatně snáší jarní mrazy, naproti tomu zimní mrazy jí nevadí. Na křovinatých svazích, v okolí sadů a v příkopech často zplaňují. Plané rostliny nedosahují vysokého věku. Nalézáme je v pohraničí jako zbytky kultury. Nejlepší švestky na našem území jsou pěstovány na jižní Moravě ve Vizovických vrších a v Čechách v Železných horách. Pěstování slivoní stěžují virové choroby, hlavně šarka, která je velmi rozšířená. Způsobuje deformaci a následné opadávání listů a plodů.

Třešeň obecná (*Prunus avium*)

Vzhled: Koruna bývá vejčitá (platí pro solitéry). Kůra je v mládí hladká, červenohnědá, později černo nebo šedo-hnědá, příčně se odlupující. Borka bývá slabá šedočerná. Letorosty jsou poměrně silné, červenohnědé s popelavým povlakem. Pupeny jsou vejčitě kuželovité, většinou nahloučené na koncích postranních větévек.

Listy: Z obvejčitých až 15 cm dlouhých listů vybíhá jakoby „seškrčená“ špička. Po obvodu jsou hrubě pilovité, na čepeli blízko řapíku mají dvě červenavé nektarové žlásky.

Květy: Bílé oboupohlavné květy v bezlistých okolících vykvétají před olistěním (v podmínkách ČR dle polohy většinou v dubnu až květnu).

Plod: Plodem je kulovitá červená, později velmi temně rudá peckovice. U planých stromů má plod (třešeň) dozrávající v červenci průměr pouze cca 1 cm. Pod tenkou dužinou ukrývá tvrdou žlutohnědou kulovitou pecku.

Ekologické nároky: jedná se statný strom dorůstající výšky až 35 m. Třešeň ptačí pochází patrně z Přední Asie, ale je zdomácnělá po celé Evropě. Divoce roste roztroušeně ve světlých lesích a křovinatých stráních od nížin do podhorského stupně. S oblibou je pěstována řada jejích hospodářsky cenných odrůd v zahradách a sadech. Pro svou otužilost je pěstována jako ovocný strom i u horských chalup v polohách, kde ostatní ovocné stromy (jabloně, hrušně, ořešáky...) již nenacházejí vhodné podmínky.

Meruňka obecná (*Armeniaca vulgaris*)

Vzhled: Meruňka je strom vysoký až 6 m, opadavý, otužilý, samosprašný, plody jsou velké 3 x 5 cm, žluté až oranžové, bohaté na vitamin A a draslík.

Listy: se podobají spíše švestkovým než třešňovým nebo broskvoňovým.

Květy: jsou bílé, někdy se objevují i na letorostech, tónovaných do červena nebo dohněda.

Plod: Plody meruňky jsou peckovice s oranžovým oplodím. Kvete na loňských letorostech. Dozrávají většinou uprostřed léta. Konzumují se buď v čerstvém stavu, zavařené či v podobě džemu nebo marmelády, jež jsou velmi oblíbená pro kyselosladkou chuť a příjemnou vůni, oblíbené jsou i sušené meruňky. Dobře vyzrálé až přezrálé plody se sbírají na kvas, z nějž se destiluje alkoholický nápoj – meruňkovice.

Ekologické nároky: Pěstuje se v oblastech s mírnou zimou, v Česku jen ve vinorodných krajích. Nejlepší meruňkové polohy jsou na jižní Moravě, jihozápadním a východním Slovensku, v nadmořské výšce do 250 m, s průměrnou roční teplotou nad 8,5 °C a úhrnem ročních srážek 550 mm; musí být chráněny před pronikáním chladných větrů. Meruňky lze úspěšně pěstovat na černozemích, popřípadě na hnědozemích, v hlinitých až písčitohlinitých půdách v kukuřičném, výjimečně v řepařském výrobním typu. Pro těžší půdy jsou vhodnější generativně množené podnože s bujnějším růstem; meruňkové semenáče, dokonce i některé podnože slivoní (renklóda, špendlík žlutý).

Má krátkou dormanci, velmi jí škodí jarní mrazy během kvetení a náhlé silné mrazy v předjaří, během rašení, kdy může dojít k vážným škodám zejména na osluněné části

kmene a větví. Během běžné zimy snáší dobře i podstatně nižší teploty než broskev. Na chladné jarní počasí kolem 0 °C jsou citlivé hlavně květy a mladé plůdky.

Hrušeň obecná (*Pyrus communis*)

Vzhled: strom je 10-20 m vysoký strom nebo keř s úzkou, prosvětlenou korunou. Kvetे v dubnu až květnu a plody dozrávají v září až říjnu.

Listy: jsou vejčité, asi 8-10 cm dlouhé, na okraji jemně zubaté. Listy jsou dlouze řapíkaté.

Květy: jsou oboupohlavné s volnými čnělkami asi 4 cm velké. Květy jsou bílé, prašníky sytě růžové barvy.

Plod: je velká, hruškovitá nebo kulovitá malvice žluté barvy. Plody různých odrůd se liší svou velikostí, barvou, tvarem a chutí.

Ekologické nároky: jedná se o opadavý listnatý strom z čeledi růžovitých. Jde o hybridogenní druh se složitým vývojem. Strom je významný především ovocnářsky kvůli plodům zvaným hrušky, ceněné je však i dřevo a kvetení. Mezi ovocnými stromy, které se běžně vysokého věku nedožívají, patří hrušeň obecná k dlouhověkým. Bývá pravidelně napadána rzí. Během dvacátého století se v Evropě šíří nebezpečná bakterióza spála růžovitých, přednostně poškozující hrušně. Pěstování hrušek ve velkém rozsahu, ačkoliv jde o velmi starou plodinu, je od počátku omezeno mnoha více či méně nepříznivými podmínkami, které odrazují od rozsáhlých výsadeb. Hrušeň obecná je stromem mírného pásu. Nejvhodnější jsou oblasti s nadmořskou výškou 200–300 m n. m., průměrnou roční teplotou 8–9 °C a průměrnými srážkami 500–600 mm. V menší míře je možné hrušně pěstovat i do 500 m n. m. s průměrnou teplotou 6,5 °C a srážkami do 700 mm.

Višeň obecná (*Prunus cerasus*)

Vzhled: Višeň obecná dorůstá výšky okolo 10 m. Koruna stromu je kuželovitá až kulovitá. Větvičky jsou na konci převíslé; listy jsou střídavé, lesklé a jemně vejčité, vypadají skoro stejně jako u třešně.

Listy: Z obvejčitých až 15 cm dlouhých listů vybíhá jakoby „seškrčená“ špička. Po obvodu jsou hrubě pilovité, na čepeli blízko řapíku mají dvě červenavé nektarové žlázy.

Květy: Bílé oboupohlavné květy v bezlistých okolících vykvétají před olistěním (v podmínkách ČR dle polohy většinou v dubnu až květnu).

Plod: Plodem je kulovitá červená, později velmi temně rudá peckovice. U planých stromů má plod dozrávající v červenci průměr pouze cca 1 cm. Pod tenkou dužinou ukrývá tvrdou žlutohnědou kulovitou pecku.

Ekologické nároky: Původní oblast výskytu višně obecné byla v jihovýchodní Evropě, západní Asii a severní Indii. Pěstováním se rozšířila do celého světa. Roste v mírném podnebném pásu. Výběr správného místa pro pěstování je velmi důležitý, protože žádné jiné ovoce (mimo višni) není tak náchylné k poškození mrazem nebo studenými dešti během kvetení. Ideální místo je ve vyšší nadmořské výšce, kde je dobré proudění vzduchu v propustných půdách. Takové místo může snížit nebezpečí úrazu pozdních jarních mrazů a také snižuje napadení moniliózou.

Slivoň renklóda (*Prunus domestica*)

Vzhled: Slivoň renklóda je ovocný strom z čeledi růžovitých. Český název renklóda (někdy též renkloda, renglóda a podobně) pochází z francouzského názvu *Reine Claude* (ovoce bylo nazváno po francouzské královně Klaudii Francouzské). Odrůdy a variety s kulatými plody bývají nazývány ryngle (var. *Claudiana*), ovoidní a protáhlé pak blumy (var. *Ovoidea*, případně var. *Subrotunda*). Taxonomie celé skupiny druhů kolem slivoně švestky (*Prunus domestica*) a slivoně slívy (*Prunus insititia*) je pro velké množství vyšlechtěných kultivarů, variet a kříženců a jejich překrývajících se názvů značně nepřehledná, její klasifikace se tak v různých zdrojích liší.

Listy: Celokrajný, vroubkovaný. Elipsovitý až obvejčitý. Průměrná velikost: délka čepele 85 -110 mm, šířka čepele 50-60 mm.

Květy: V období květu jsou již částečně vyrašené listy. Květy jsou velké, 2.5 cm v průměru. Je dobrý opylovač. Kvete poloraně a je cizosprašná.

Plod: Plody bývají střední velikosti (20–30 g), kulovitý až oválný. Slupka je ojíňená, matná, zelené až žlutozelené barvy. Stopka krátká až středně dlouhá, středně tlustá, zelenohnědá. Plody zrají začátkem září. Zelenožlutá dužnina je aromatická, šťavnatá, měkká nebo tuhá, dobře odlučitelná od pecky.

Ekologické nároky: Renklódy, respektive jejich předchůdci, pocházejí z Malé Asie, odkud byly do Evropy dovezeny Římany. Později vymizely a opakovaně se na kontinent a následně i na území českých zemí dostaly roku 1725. Růst stromů je zpočátku silný, (letorosty 50-60 cm) později střední (letorosty 20-30 cm). Vytvářejí typicky vysoce posazené malé kulovité koruny. Větve velmi dobře obrůstají plodonosným obrostem. Odrůda Zelená renklóda kvete středně raně a jsou cizosprašná. Preferuje chráněné polohy a vlhké živné půdy. Některý zdroj uvádí odolnost proti nízkým teplotám. Další uvádí odolnost proti mrazu střední. V chudých půdách jsou plody menší, bez chuti.

Ořešák vlašský (*Juglans regia*)

Vzhled: jedná se o mohutný listnatý strom z čeledi ořešákovitých. Může dorůst výšky až 45 metrů (výjimečně ještě více). Charakter jeho koruny a kmene je závislý na tom, zda se jedná o kultivar nebo původní divokou formu a na prostředí, ve kterém roste. Divoké odrůdy inklinují zpravidla k vysoké štíhlé koruně a dlouhému kmenu, zdomácnělé kultivary ke koruně široké – kulovité až „rozpláclé“ a k větvení kmenu dochází relativně nízko. První variantu (štíhlost a výšku) podporuje kompetice s ostatními stromy o světlo a prostor, je tedy zvýrazňována u ořešáků, které rostou v těsné blízkosti stromů jiných. Naopak soliterně rostoucí stromy svou korunu více rozprostírají. I stromy s rozpláclé tvarovanými korunami (s výjimkou už opravdu speciálních trpasličích kultivarů) však bez problémů dorůstají přes 15 metrů.

Listy: má lichozpeřené, 3–4 jařmé, složené zpravidla z 5–9 lístků. Lístky jsou relativně tuhé, tmavozelené, celokrajné, lysé, podlouhle vejčité a na konci špičaté. Stejně jako pupeny a vlastně všechny měkké části rostliny s výjimkou zralých jader ořechů mají charakteristickou ořešákovou vůni.

Květy: V České republice kvete v dubnu a květnu, květy jsou jednopohlavné. Samčí, 3–10 cm dlouhé jehnědy, jsou relativně tlusté, žlutě až žlutozeleně zbarvené a

vyrůstají na loňských větvkách, samičí květy se dvěma laločnatými bliznami na konci letorostů.

Plod: Plodit začíná zhruba v 15 letech. Plodem je tzv. vlašský ořech, oříšek obalený zdužnatělou češulí s kamenným oplodím. Osemení je blanité (u mladých ořechů vhodné ho odstranit, neboť má výraznou hořkou pachut'), laločnaté semeno bílé až běložluté. Z dospělého stromu lze za dobrého roku běžně sklízet až 50 kg ořechů.

Ekologické nároky: Ořešák královský je jedna z nejpěstovanějších dřevin na světě. Pěstuje se pro své plody (vlašské ořechy), jako okrasný a stínící strom, medonosná rostlina nebo i pro své kvalitní a relativně rychle rostoucí dřevo.

Jeho přirozenou oblastí výskytu je zřejmě Balkán a Přední a Centrální Asie, kde roste až na úbočích Himálaje. Již ve starověku však začal být člověkem rozšiřován i do dalších částí světa. Během existence římské říše byl rozšířen coby pěstovaný strom do severní a západní Evropy a v 17. století si jej osadníci přivezli do Ameriky. Mezi významné producenty ořechů se počítají Francie, Řecko, Bulharsko a Rumunsko v Evropě, Kalifornie v Severní Americe a Chile v Jižní Americe.

Ve střední Evropě se první zástupci tohoto druhu objevili někdy v době bronzové, větší rozšíření pěstování tohoto stromu nastalo v době raného středověku.

Upřednostňuje vlhké nížinné oblasti s vysokým obsahem humusu v půdě, vyžaduje hodně světla (o které si v kompetici s ostatními stromy dokáže „říci“). Vzhledem k tomu, že listy mají fungicidní a baktericidní účinky a odpuzují hmyz, bylo dříve doporučováno sázet ořešáky v bezprostřední blízkosti hnojišť.

4.2. Prostorové rozmístění výsadby

Celkově bude výsadba realizována na třech dotčených pozemcích dle jednotlivých lokalit. V níže přiložených tabulkách jsou pak uvedeny jednotlivé stromy určené k výsadbě a místa k výsadbě vyznačena body v přiložených mapkách.

4.3. Požadavky na sadební materiál

Všechny stromy určené k výsadbě podle tabulky budou krytokořenné, tj. se zemním balem nebo kontejnerované. Takto je možné provádět výsadbu i po období skončení vegetačního klidu, tj. i po začátku rašení listů. Dle ČSN 464902-1 se bude jednat o tzv. alejové stromy (vysokokmen s kmenem minim. 220 cm, jež se na místě použití musí dále vyvětňovat), případně vysokokmen (dřevina s kmenem vysokým minimálně 180 cm a korunou), v případě břízy je možné použít též pyramidu (stromová dřevina rostoucí přirozeně pyramidálně nebo s takto upravovaným obrostem).

Tab.č.2. Seznam dřevin určených k výsadbě na ploše „Louka Bílý dům“ – parc. číslo 377/1.

Pořadové číslo	Druh	Vědecký název	Obvod kmínku v cm.
1.	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
2.	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
3.	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
4.	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
5.	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
6.	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
7.	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
8.	Třešeň obecná	<i>Prunus avium</i>	10-12
9.	Třešeň obecná	<i>Prunus avium</i>	10-12
10.	Třešeň obecná	<i>Prunus avium</i>	10-12
11.	Višeň obecná	<i>Prunus cerasus</i>	10-12
12.	Višeň obecná	<i>Prunus cerasus</i>	10-12
13.	Višeň obecná	<i>Prunus cerasus</i>	10-12

14.	Hrušeň obecná	<i>Pyrus communis</i>	10-12
15.	Hrušeň obecná	<i>Pyrus communis</i>	10-12
16.	Hrušeň obecná	<i>Pyrus communis</i>	10-12
17.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	10-12
18.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	10-12
19.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	10-12
20.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	10-12
21.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	10-12

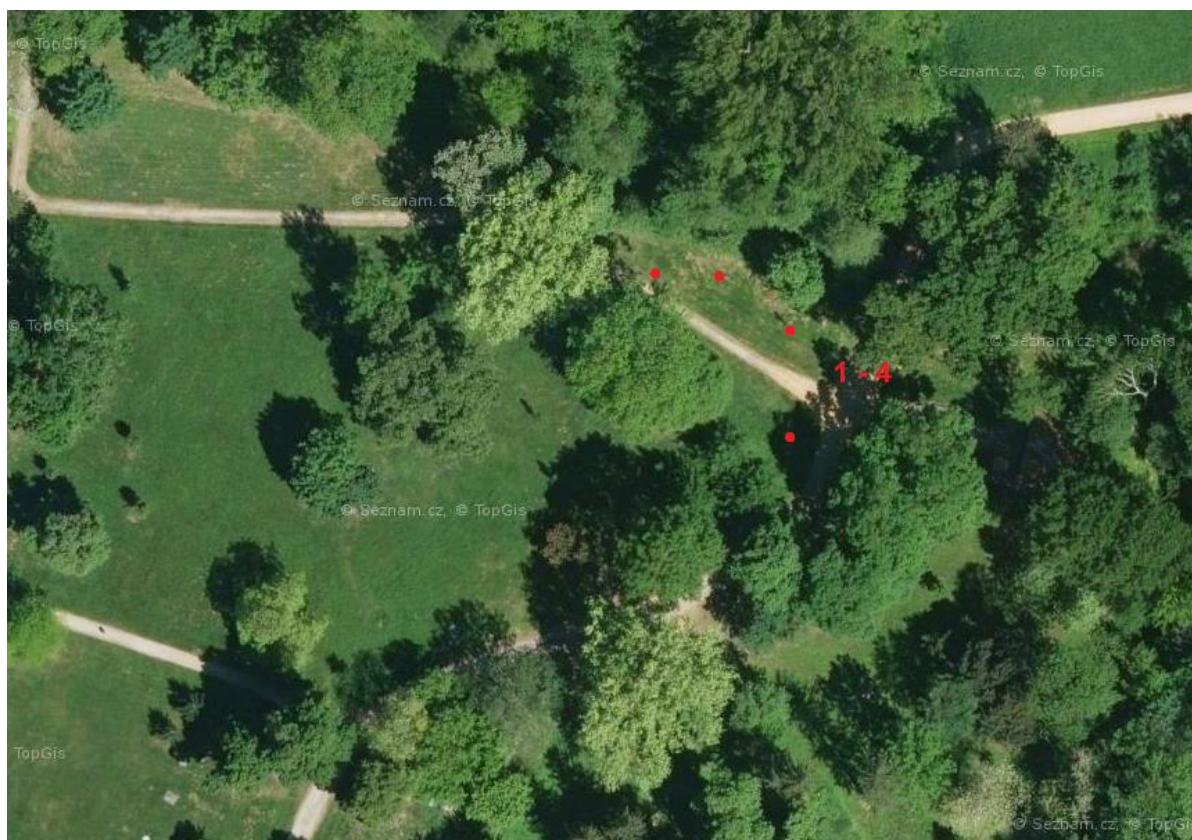
Obr. č. 2: Prostorové orientační rozmístění výsadby na ploše „Louka Bílý dům“.

Tab.č.3. Seznam dřevin určených k výsadbě na ploše „Zámecká zahrada“ – parc. číslo 376/1.

Pořadové číslo	Druh	Vědecký název	Obvod kmínku v cm.
1.	Dub letní	<i>Quercus robur</i>	10-12
2.	Jeřáb břek	<i>Sorbus torminalis</i>	10-12
3.	Javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	10-12
4.	Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	10-12

Obr. č. 3: Prostorové orientační rozmístění výsadby na ploše „Zámecká zahrada“.

Tab.č.4. Seznam dřevin určených k výsadbě na ploše „Ovocný sad“ – parc. číslo 384/1.

Pořadové číslo	Druh	Vědecký název	Obvod kmínku v cm.
1	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
2	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
3	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
4	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
5	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
6	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
7	Meruňka obecná	<i>Armeniaca vulgaris</i>	10-12
8	Meruňka obecná	<i>Armeniaca vulgaris</i>	10-12
9	Meruňka obecná	<i>Armeniaca vulgaris</i>	10-12
10	Hrušeň obecná	<i>Pyrus communis</i>	10-12
11	Hrušeň obecná	<i>Pyrus communis</i>	10-12
12	Hrušeň obecná	<i>Pyrus communis</i>	10-12
13	Třešeň obecná	<i>Prunus avium</i>	10-12
14	Třešeň obecná	<i>Prunus avium</i>	10-12
15	Třešeň obecná	<i>Prunus avium</i>	10-12
16	Švestka domácí	<i>Prunus domestica</i>	10-12
17	Švestka domácí	<i>Prunus domestica</i>	10-12
18	Švestka domácí	<i>Prunus domestica</i>	10-12
19	Slivoň renklóda	<i>Prunus domestica</i>	10-12
20	Slivoň renklóda	<i>Prunus domestica</i>	10-12
21	Slivoň renklóda	<i>Prunus domestica</i>	10-12
22	Višeň obecná	<i>Prunus cerasus</i>	10-12
23	Višeň obecná	<i>Prunus cerasus</i>	10-12
24	Višeň obecná	<i>Prunus cerasus</i>	10-12
25	Ořešák královský	<i>Juglans regia</i>	10-12

Obr. č. 4: Prostorové orientační rozmístění výsadby na ploše „Ovocný sad“.

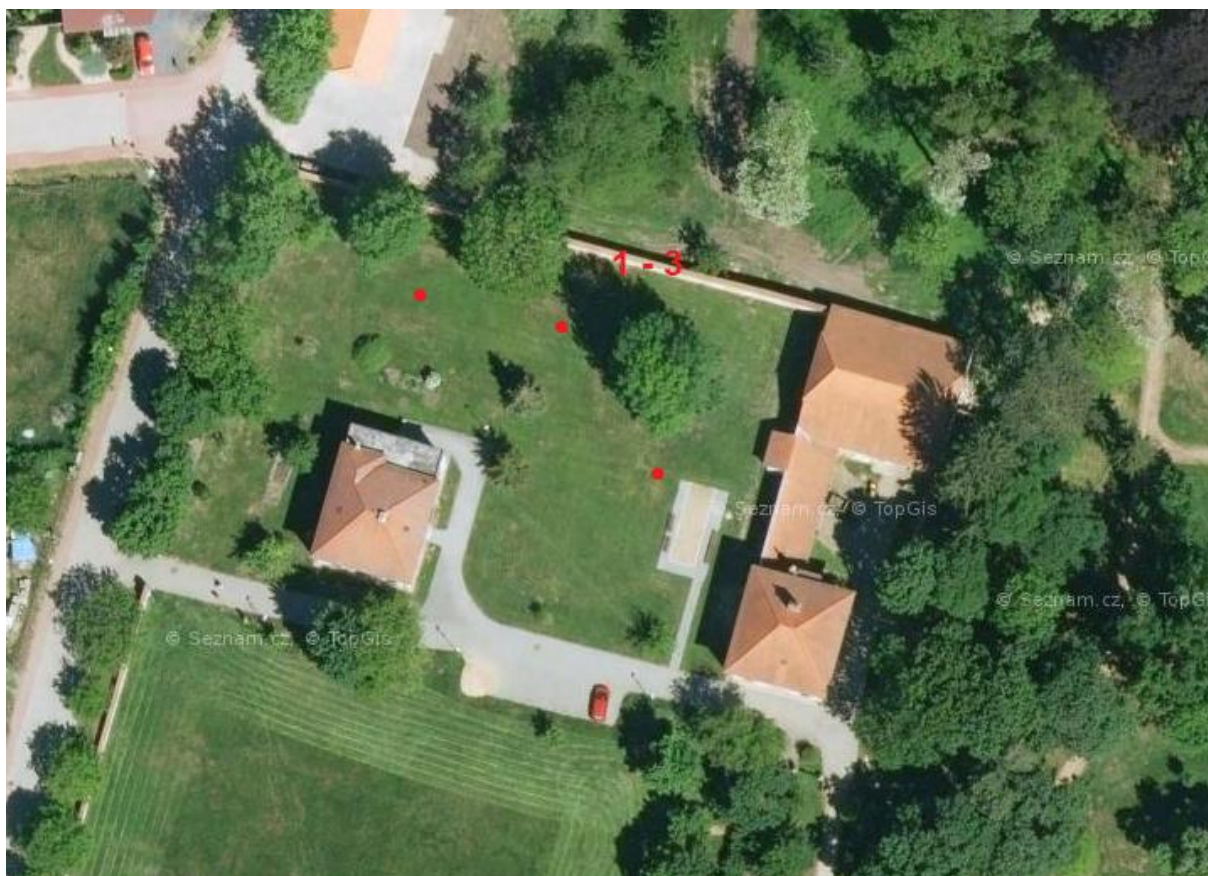

Pozn: původní foto z Mapy.cz. Původní zeleň byla v nevyhovujícím zdravotním stavu a je z valné části vykácena a dojde zde k novým výsadbám. Aktuální foto lokality ve fotogalerii jako č. 1.

Tab.č.5. Seznam dřevin určených k výsadbě na ploše u Hájenky – parc. číslo 381.

Pořadové číslo	Druh	Vědecký název	Obvod kmínku v cm.
1	Jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>	10-12
2	Třešeň obecná	<i>Prunus avium</i>	10-12
3	Švestka domácí	<i>Prunus domestica</i>	10-12

Obr. č. 5: Prostorové rozmístění výsadby na ploše „u Hájenky“.

5. Metodika výsadby

- výkopová jáma bude připravena maximálně dva dny před plánovanou výsadbou a bude přibližně o 10 cm hlubší, než výška kořenového balu. Šířka pak bude zhruba 1,5 až 2 násobkem šířky kořenového balu (měřeno po případné úpravě koruny řezem, viz, níže), dno a stěny výkopové jámy budou pouze lehce zdrsňené rýčem, aby se zlepšilo prorůstání kořenů vně výkopové jámy.

- těsně před samotnou výsadbou budou nevhodně tvarované, ale především poškozené kořeny zastříhnuty.

- následně bude v případě příliš bohaté koruny provedena její redukce, z důvodu vyrovnaní ztrát vody a živin transportem přes kořeny a kambium, až po asimilační orgány, v případě, že průmět koruny bude větší, než průmět kořenového balu, maximálně však o 30 %, ale za podmínky, že nedojde k redukci vrcholového výhonu (terminálu).

- do připravené výkopové jámy bude těsně před výsadbou aplikováno 20 – 30 litrů vody.

- před samotným zasypáváním bude z několika úhlů ověřeno, že strom je zasazen svisle.

- následně bude instalována perforovaná plastová trubka o minimálním průřezu 60 mm, sloužící pro dodatečnou zálivku, která bude vedena šikmo ve výkopové jámě pod kořenový bal, tak aby její vrchní část spočívala minimálně 50 mm nad původní terén. Je rovněž možno využít také samozavlažovací vaky o objemu min. 50 l, které se umísťují na povrch a fixují se ke kmínku vysazených stromů. Jejich pořízení je nákladnější oproti výše zmíněnému způsobu zálivky, zároveň je méně efektivnější ve vztahu k objemu spotřebovaného množství vody, protože je zavlažována primárně svrchní vrstva půdy (zde ještě není kořenový aparát vysazeného stromu) a následným zasakováním půdními kapilárami je za působení gravitace voda dopravena do hlubších partií půdního profilu, k dosahu kořenového vlášení.

- výkopová jáma bude zasypána do cca 1/3 třetiny, následně bude vložen vysazovaný strom a upěchována zemina kolem spodní části balu (vykopaná zemina bude kladena

přibližně do stejných vrstev, jako byla původně uložena v rostlé zemi), poté bude uvolněn stahovací drát ve svrchní části obalu a odstraněny všechny části obalu, následně dojde ke zhutnění půdy.

- kořeny nebo vrchní část kořenového balu musí být po výsadbě překryta vrstvou zeminy minimálně 20 mm, ale zároveň kořenový krček musí zůstat minimálně těsně nad zhutněným povrchem půdy, z důvodu případné možné infekce houbovými chorobami.

- z důvodu eliminace tzv. korní spály, způsobované intenzivním slunečním svitem, bude kmínek vysazených stromů chráněn jutou nebo rákosovou rohoží a to po dobu nejméně 2 roky po výsadbě (v případě podzimní výsadby se jedná o následující dvě vegetační období).

- následně bude instalována opora, a to za použití tří kůlů (případně polokůlů), o minimálním průměru (průřezu) 6 cm, zapravených ve tvaru rovnostranného trojúhelníku kolem kořenového balu (nikdy ne v jeho těsné blízkosti, natožpak v přímém kontaktu s ním), zakotvenými v zemi, v hloubce minimálně 15 cm, na vrcholu pevně spojenými tak , aby byl vymezen prostor pro kmen v požadované vzdálenosti alespoň 10 cm kolem obvodu kmínku stromu, kde bude následovat ukotvení kmínku k výše zmíněné opoře za pomoci flexibilních fixačních materiálů, které nebudou v případě působení větrů způsobovat mechanické poškození kmínku. Vhodné jsou materiály typu juta, pryžová guma, kokosová vlákna apod., v pásech o průměru přibližně 50 mm, jež budou pevně ukotvena k výše zmíněné opoře, ale zároveň tak, aby nedocházelo k deformacím nebo růstovým omezením nově vysazeného stromu (nebudou těsně obepínat kmínek).

- z důvodu přerušení půdní kapilarity, výparu vody z půdního profilu bude povrch půdy výsadbové jámy zajištěn mulčovací fólií a mulčovací kůrou nebo bude plocha výsadbové jámy udržována trvale nakypřená a bez plevelů.

6. Následná péče

Žadatel je povinen zajistit následnou dokončovací a rozvojovou péči po dobu alespoň 3 let od ukončení realizace projektu (tj. od ukončení výsadby) do dosažení plné funkčnosti stromu (zálivka, výchovný řez, kontrola a odstranění kotvicích prvků, hnojení, kypření, odplevelování, ochrana proti chorobám a škůdcům, ochrana před vlivem mrazu, doplňování mulče, náhrada stromku v případě jeho úhynu). Kotvicí prvky budou instalovány a udržovány funkční po dobu minimálně dvou vegetačních období od výsadby, v případě podzimní výsadby se tomuto rozumí jako další následující dvě vegetační období.

Zálivka bude prováděna dle potřeby, vzhledem k aktuálním hydrickým poměrům v dané lokalitě.

7. Závěr

Každý strom, nejen v městské zeleni je nezastupitelným abonentem v dlouhodobé udržitelnosti příznivého, příp. přijatelného mikroklimatu. Není tajemstvím, že vzrostlý listnatý strom dokáže během jediného dne vytranspirovat více než 500 litrů vody, a tím významně ochladit a vzdušnou vlhkostí obohatit dané prostředí.

Záměrem návrhu je v neposlední řadě zlepšení rekreačních funkcí parku tak, aby plnohodnotně sloužil k rekreaci klientů DPS Sokolnice a návštěv ze strany rodinných příslušníků a přátel. Za velmi důležitou je považována role parku v dalším rozvoji obce Sokolnice.

Zámecký park požívá ochranu státu (památkově chráněný objekt) podle Zákona č.20/1987 Sb. o státní památkové péči ve znění pozdějších předpisů. Je také součástí historického území Slavkovského bojiště.

Zpracovatel odborného posudku deklaruje, že druhy vysazovaných dřevin jsou stanovištně vhodné a vylučuje rozpor výsadby s plánovací dokumentací, inženýrskými sítěmi a ochranou přírody (dle požadavku výzvy č. 4/2021 NPŽP, článku 11., bod a).